

عنوان مقاله:

زندگانی و احوال و آثار شاه جهانگیر هاشمی کرمانی

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ادبیات، دوره 11، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

حامد حسینخانی - هیات علمی دانشگاه شهید باهنر کرمان

محمود مدبری - استاد دانشگاه باهنر کرمان

محمد صادق بصیری - استاد دانشگاه باهنر

خلاصه مقاله:

شاه جهانگیر هاشمی کرمانی از شاعران و عارفان قرن نهم و دهم هجری، نسب او از طرف پدر و مادر به قاسم انوار و شاه نعمت الله ولی می رسد. با نظر به آثار او و به استناد منابع مختلف، او شاعری چیره دست و عارفی کامل بوده و می توان او را یکی از میراث داران بزرگ مکتب عرفانی نعمت اللهیه به شمار آورد. هاشمی در طول حیات خود سفرهایی داشته است؛ از جمله او در سالهای پایانی عمر خود، یعنی نیمه اول قرن دهم به شبه قاره (سند) کوچید و در آن سرزمین، مورد تکریم حاکم آنجا شاه حسن ارغون و بزرگان آن دیار بود. آثار او عبارتند از دیوان شعرش که از میان رفته است و تنها ابیاتی از آن در برخی تذکره ها نقل شده و دیگری منظومه مهم و شور انگیز مظهر الاثار که به پیروی از مخزن الاسرار نظامی سروده شده و نسخه های متعددی از آن موجود است. هاشمی این مثنوی را در سال ۹۴۰ ه در دیار سند سروده. او در سال ۹۴۶ ه هنگام بازگشت از سند به دست راهزنان کشته شد. در این مقاله تلاش شده تا با جستجو در منابع مختلف و بررسی و تحلیل و تطبیق آنها، شرحی کامل و صحیح از احوال و زندگی و آثار هاشمی کرمانی ارائه شود.

کلمات کلیدی:

شاه جهانگیر، هاشمی کرمانی، منظومه عرفانی، مظهر الاثار، سند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1267132>

